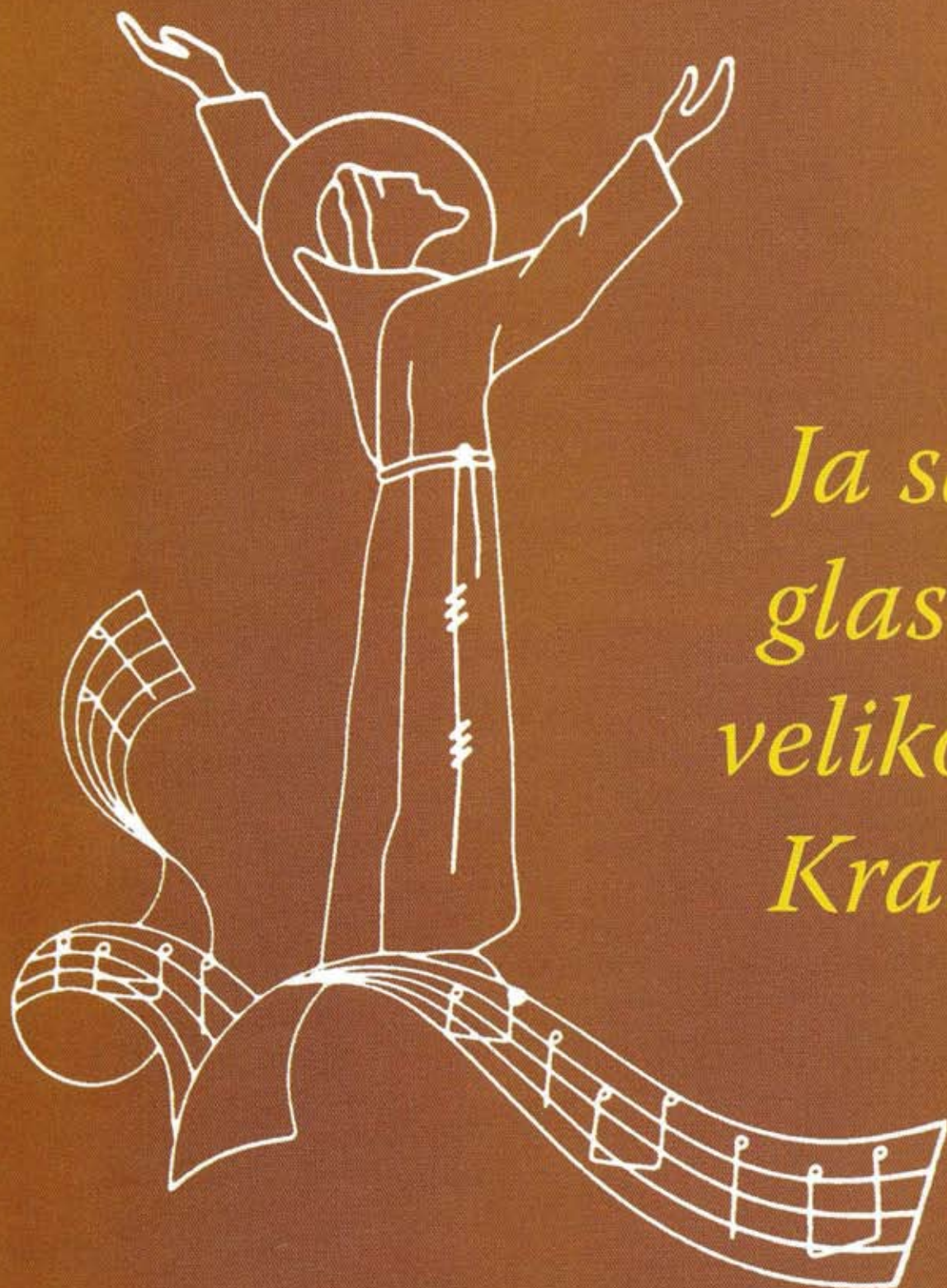

NOVICIJA

GODINA IV. • BROJ 1 (4) • NOVICIJATSKA GODINA 2006./2007.

*Ja sam
glasnik
velikoga
Kralja!*

PTICE ŠEVE

- Ptice, sestre moje, trebate biti jako zahvalne svome Stvoritelju i hvalliti ga i ljubiti uvijek, jer vam je dao tako krasno perje da se odjenete, dao vam je krila za let i sve što vam treba za život. Bog vas je uzvisio nad sva stvorenja, dajući vam za prebivalište kristalnu čistoću neba. Ne sijete niti žanjete, jer On se brine za vas pa ste bez brige. Idite u miru, amen.

Jednog dana naidoh na dječaka što je prodavao grlice. Bile su to ptice ružičastih nogu, s plavim potezima kista na perima, crvenkasto točkaste po ledima, a oči im, kao od šećera, pune blagosti.

- Mladiću, ja ću kupiti ove grlice. Ne bih htio da tako slatke ptičice dopadnu kakvim okrutnim rukama pa da ih pobiju.

Sav sretan ponesoh moju luksuznu kupovinu u samostan.

- Sestre moje grlice, jednostavne, nevine, čiste!

Zašto ste dopustile da vas ulove? Trebale ste brže letjeti. Sad kad sam vas spasio od smrti napraviti ću vam gnijezda, da uzgojite mlade i umnožite se po zapovijedi Stvoriteljevoj.

I bila su gnijezda u malom samostanu, i grlice su trčkarale između fratara, uživale u hrani i milovanju, pile vodu iz kamenice i dotjerivale sjajno prstenje svojih vratova ispod rascvalih ruža.

A sad nešto što ne bih htio da čuju druge ptice, jer bi bile tužne i zavidne. Reći ću vam u povjerenju (i neka to ostane među nama!), moja ljubimica je ševa. Zašto? Ima kukuljicu kao fratar, odjeća joj je skromna, tamne zemljane boje, hoda rubom ceste tražeći koje zrno žita, pa se sretna podiže k nebu pjevajući hvala Našem Gospodinu.

(Preuzeto iz knjige *Sveci ljubitelji životinja*, Drugo izdanje, od J.A.Penalosa, UPT, Đakovo 1995., str. 38.-39.)

SADRŽAJ

Uvodna riječ

razmišljanje

Proslava 800. obljetnice utemeljenja franjevačkog reda 4

reportaža

Na izvorima..... 6

predstavljamo se

Novicijat Hercegovačke franjevačke provincije - Humac.... 10

Novicijat Hrvatske franjevačke provincije

sv. Ćirila i Metoda - Trsat 14

Susret novaka Južnoslavenske konferencije u Rami..... 17

predstavljamo se

Novicijat Bosne Srebrene Gorica - Livno 20

Novicijat provincije Presvetog Otkupitelja - Visovac 22

Noviciat slovenske frančiškanske provincije

sv. Križa - Sveta Gora..... 26

Nova uprava Hercegovačke franjevačke

provincije uznesenja BDM 33

Naš red (OFM) u brojkama 34

Adrese novicijata..... 35

List novicijata
Franjevačkih provincija
s područja
Hrvatske,
Bosne i Hercegovine
i Slovenije

Godina IV. br. 1 (4)

IZDAVAČ:
Novicijati Franjevačkih
provincija s područja
Hrvatske,
Bosne i Hercegovine
i Slovenije

GLAVNI I ODGOVORNI
UREDNIK:
fra Jozo Vasilj

POMOĆNICI UREDNIKA:
fra Mario Ostojić
fra Ivan Jurić
fra Josip Serdo Čavar
fra Ivan Perić
fra Ivan Filipović
fra Mladen Iljević
fra Vladimir Ban
fra Tomislav Benaković
fra Ivica Perica
fra Jan Cvetek

FOTOGRAFIJE:
Iz arhiva Novicijata

ADRESA UREDNIŠTVA:
Novicijat Franjevačke
provincije Uznesenja BDM
Trg sv. Ante 1
Humac
BiH – 88320 Ljubuški
tel.: +387 39 83 25 83
e-mail:
novicijat@franjevci.info

GRAFIČKO OBLIKOVANJE
I TISAK:
FRAM ZIRAL,
Mostar

TIRAŽ:
1000

Poštovani i dragi čitatelji!

Četvrti put smo s vama našim novicijatskim listom *Novicijat*. Poznato nam je da se listovi ovakvog sadržaja veoma malo čitaju. Međutim, ponukani smo duhom sv. Franje i želimo s vama podijeliti svoje doživljaje, radosti i ljepotu nasljedovanja Krista. Nadamo se da ćete ovaj broj primiti s istim duhom kojim vam je i poslan: s ljubavlju.

Franjina duhovna svježina ne prestaje, budući da je nadahnuta Radosnom vijesti Isusa Krista. Njegov opetovani poziv "Počnimo braćo, dosad nismo ništa učinili", jednako vrijedi danas kao i onda. Sami Gospodin, u svojoj neizmornoj ljubavi, nadahnjuje i suvremenu franjevačku obitelj da svoje Jubileje upriliči *milosti početaka*.

Ova 2007. godina prožeta je pozivom: *Usudimo se živjeti Evanđelje!* Istim onim pozivom koji je i Franji bio upućen i na koji je on uskliknuo: "Ovo je ono što hoću, ovo je ono što tražim, ovo želim cijelim srcem ostvarivati - izvršavati" (1 Čel 22). Životopisac Toma Čelanski dodaje "On naime nije bio gluhi slušač evanđelja, nego je sve što bi čuo hvalevrijedno upamtio i marljivo nastojao ispuniti". Ovo je naš trenutak. Ovo je neprocjenjivi dar neba. Pruža nam se prilika - *milosti početaka*.

Naša obnova da bi bila u Franjinom duhu mora obuhvatiti sve protege osobnog i bratskog života i to u srcu Crkve koju Franjo sinovski ljubi i u životnom kontekstu našega vremena. Našom obnovom moramo se: *usmjeriti, usredotočiti i odsredištiti*.

Moramo se tako *usmjeriti* kako bismo mogli služiti, ljubiti, častiti Gospodina Boga, čistim srcem i čistom dušom (*Nepotvrđeno pravilo 22,19*).

Moramo se *usredotočiti na prioritete Reda*, tj. ponovno u prvi plan staviti: *duh molitve i pobožnosti - bratsko zajedništvo - marlenost, siromaštvo i solidarnost - evangelizaciju-poslanje i formaciju*, kako početnu tako i trajnu. Prioriteti su naše središnje pitanje i naš ključni zadatak poslanja u Crkvi i svijetu kojemu živimo.

Moramo se *odsredištiti*, svjesni da nismo pozvani samo sebi živjeti, nego i drugima pomoći otkriti ljepotu i bogatstvo Kraljevstva Božjega. Nakon što učvrstimo našu pripadnost Gospodinu, odsredištiti se i poći u cijeli svijet navješćujući Radosnu vijest svim stvorenjima, tako da svi ljudi imadnu priliku upoznati milost i ljubav koju je Nebeski Otac objavio u Isusu Kristu (usp. Generalne konstitucije 83 §3).

Usmjeriti se, usredotočiti se i odsredištiti se - tri su suvremena zahtjeva - koji preispituju naš franjevački život i naše franjevačko poslanje i pozivaju nas da se vratimo svojoj izvorišnoj karizmi koja nadilazi prostor i vrijeme. Ne zaboravimo da nam je naš Utemeljitelj odlazeći s ovoga svijeta dao i zadatak. Malo prije svoje smrti izrekao je za nas obvezujuće riječi: "Ja sam svoje učinio, a što vi treba činiti, neka vas pouči Krist" (2Čel 214). **T**

Proslava 800. obljetnice utemeljenja franjevačkog reda

16. travnja 1209. godine u tadašnjoj srednjovjekovnoj Italiji jedan je nasljednik apostola Petra, papa Inocent III., odobrio način života skupini oduševljenika za radikalno življenje po Evanđelju pod okriljem Crkve. Predvodnik te male bratske zajednice bio je Franjo Bernardone iz Asiza, zvan brat Franjo. Upravo oduševljenje i iskreno prihvaćanje bratskog života po Evanđelju učinilo ga je svetim Franjom, kako ga mi danas nazivamo, a njegovo malo bratstvo prožeto svetošću

postalo je privlačivo dokazujući da je moguće u svim vremenima oživljavati *Djela apostolska* čineći djela apostolska. To je bila snažna klica Franjevaštva koje se kasnije proširilo po svem svijetu kroz razne ogranke 1. (franjevci), 2. (klarise) i 3. (franjevački svjetovnjaci) Reda.

2006., 2007. i 2008. godina pripreme su godine za proslavu velikog jubileja 2009. godine, 800. godišnjice usmene potvrde oblika života kojim su živjeli sv. Franjo i njegova prva braća, od-

nosno 800. godišnjica utemeljenja Reda manje braće.

Ova je obljetnica, koja se proslavlja na razini čitavog Franjevačkog reda, dakle po cijelom svijetu, poticaj franjevcima na novu zauzetost oko svog predanja Bogu i braći ljudima osobno zračeci franjevačkom jednostavnošću, produhovljenošću, radošću, pomiriteljskim duhom... Poziv je to na uprisutnjenje Evanđelja osobnim prvenstveno svjedočenjem, a tek potom navještanjem.

Samo Pravilo po kojem su franjevci pozvani živjeti na neki način sažima Evanđelje i traži maštovitog, hrabrog i osjetljivog brata spremnog na izazove. Pravilo je, doduše, pisano za Franju i njegovu prvu braću, no ono se ne ograničava na krugu onih koji se žele nazivati franjevcima, već teži svima koji žele biti kršćani i onima koji će to tek postati.

Pravilo je pisano za običnog čovjeka - sliku Božju, uzvišenog u dostojanstvu, no krhkog u slobodi volje. Stoga Franjo sastavljajući Pravilo čini putokaz svojoj braći želeći ih usmjeriti na bitno za življenje ispunjenim životom. Franjo ne želi silom mijenjati mlake, osrednje i bezvoljne kršćane, već svojim iskustvom

Sveti Franjo oslonac crkvi - Gozzoli

Sveti Franjo prima potvrdu Pravila - Gozzoli

Sveti Franjo u zanosu - Caravaggio

svjedoči na kojem je Izvoru on pronašao *Bogatstvo do zasićenosti, svako Dobro, Početak i Kraj, svog Boga*. Privlačnost takvog načina života je manifestacija

Tau - crtan Franjinom rukom

Pravila u Pravidima II. i Franjevačkog svjetovnog reda, uz promjene primjerene staležu za koja su ta pravila pisana. Oduševljeno nasljedovanje Isusa Krista, po tom originalnom Franjinom primjeru, kroz povijest je urodilo osnivanjem i raznih drugih zajednica u Crkvi, što je najbolji dokaz dubine sveopćeg bratstva na koje Evandjelje, a po njemu i Pravilo, navješćuje.

Bitna odlika Pravila je prepoznavanje stvarne malenosti čovjeka pred Bogom koja je plodno tlo za čisto promatranje svega stvorenog, naspram nestvarne slike koju prouzročuju oholost i taština. Malenost je jednostavna svijest o vlastitoj nemoći i očekivanju Božje milosti u potrebama svagdašnjeg života. Malenost je i iskra bratskog služenja, odnosno spremnost na ulaganje primljenih darova na korist bližnjih. Stoga Franjo, prihvaćajući Kristov poziv na služenje braći, naziva sebe i one koji žele živjeti nadahnuti Evandjeljem Manjom braćom. Franjo prihvaća i pre-

poznaje svoju ograničenost slabošću i odlučuje živjeti malenost djeteta Božjega te ju preporučuje i drugima, a u nasljeđe ga ostavlja svojoj braći putem Pravila.

Pravilo je ideal čovjštva, kršćanstva i franjevaštva. Jedan je takav spis, snažno prodahnut svetim Evandjeljem, vrijedan brižljive pažnje, pa i ponosa unutar Crkve, posebice franjevačke obitelji. Proslava 800. obljetnice na to želi ukazati. Sama proslava ne želi u središte postaviti nekakav pravni dokument iz Crkvene povijesti, već želi proslaviti predanje čovjeka Bogu. Zbog svoje svevremenosti, Pravilo nije potrebno posadašnjivati i prevoditi jer, poput Evandjelja, blisko progovara čovjeku sadašnjeg vremena.

Mi, hrvatski franjevci, ove godine nastavljamo pripremu za taj veliki jubilej. Početkom svibnja na Trsatu je održan susret mladih franjevaca naše Hrvatske provincije sv. Ćirila i Metoda. Pod okriljem Majke Božje Trsatske, Kraljice Jadrana, mogli smo promišljati o počecima našeg Bratstva, nastalog prije 800 godina također pod majčinskim okriljem Kraljice anđela.

Življenjem franjevačkog bratstva malenosti izravno oživljava čitavu franjevačku i kršćansku obitelj, stoga je najbolja priprava za 800. obljetnicu Reda manje braće svjedočanstvo života jasno obilježenog idealima na koje Pravilo potiče. **T**

fra Mladen Ilijević

Na izvorima...

Hodočašće franjevačkih novaka iz BiH, Hrvatske i Slovenije u franjevačka svetišta u Italiji 20-27. travnja 2007.

Napojiti se na izvorima je velika milost. Milost koja čovjeku daje snage, hrabrosti, pouzdanja, ali ujedno i mira i skrušenosti, jer na izvoru spoznajemo sami sebe i shvaćamo svoje poslanje.

Upravo tu milost smo osjetili na našem hodočašću u franjevačka mjesta. Imali smo priliku posjetiti sva mjesta koja su obilježila život sv. Franje i tako uve-

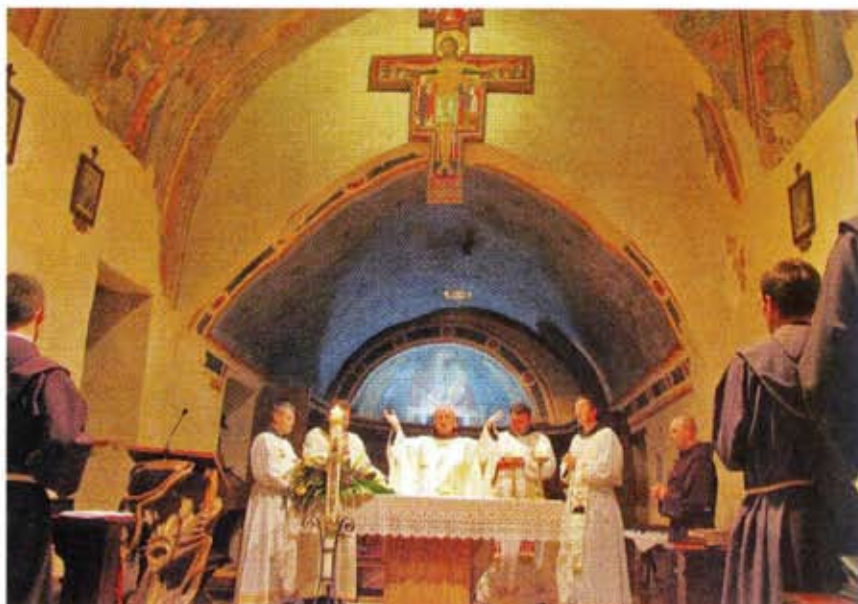
like obogatit spoznaju o Božjem trubaduru koji i danas živi preko svojih sinova.

Sve je počelo u petak kada su se novaci s Humca, Livna i Visovca okupili kod novaka zagrebačke provincije na Trsatu. Za Italiju

krećemo u ranojutarnim satima subote, a u blizini talijanske granice su nas čekala preostala braća naše ekspedicije - slovenski novaci s njihovim mešтром. Uputili smo se do Asiza koji je smješten u srcu Italije, zelenoj i plodnoj pokrajini Umbriji.

U poslijepodnevним satima stižemo u sveti grad koji nas je već na prvi pogled zapanjio.

Usljedio je smještaj u hotelu *Cenacolo Francescano*, te u večernjim satima odlazimo u crkvicu svetog Damjana, mjesta gdje je započela Franjina životna avantura. Bila je to prilika da i svatko od nas potraži odgovor na pitanje

Misa u sv. Damjanu

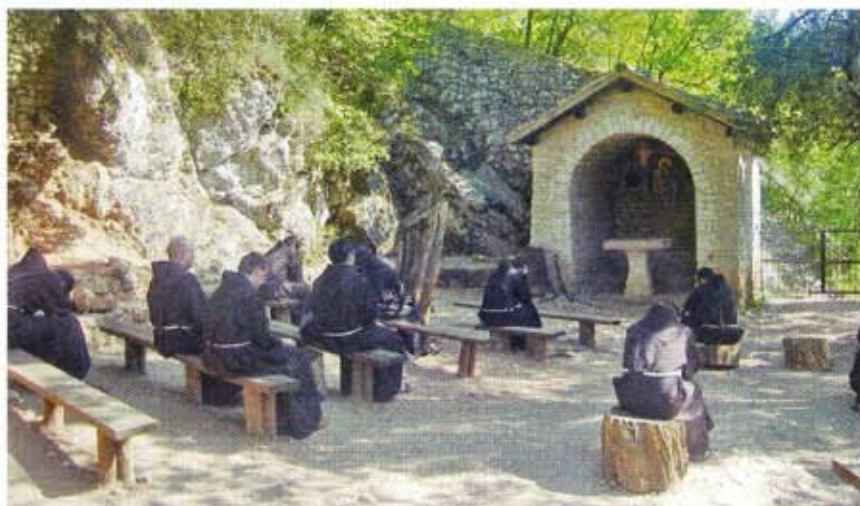
koje i osam stoljeća nakon Franje odjekuje u dušama vjernih - *Gospodine što želiš da učinim?*

Trenuci koji su se uvjeren sam u svakog duboko utisnuli.

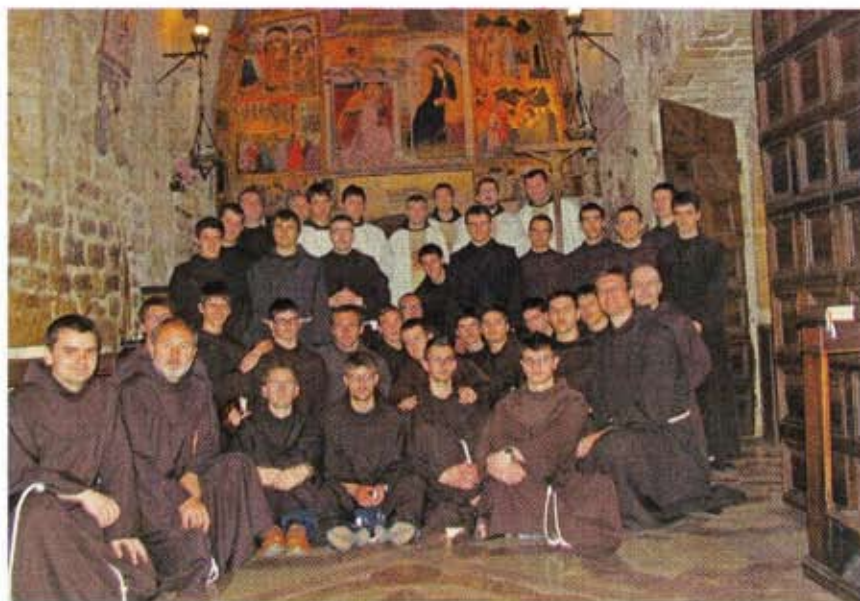
Slijedi povratak do hotela i to neplanirano - pješice. Umorni jesmo, ali dok kročimo putovima našeg svetog Oca Franje, umor je ono zadnje na što pomišljamo. Dan pun dojmova, a još puno toga slijedi. No najprije je vrijeme za san.

Sutradan nakon doručka krećemo u obilazak Rietske doline, koja je od Asiza udaljena dva sata vožnje u južnom smjeru. Najprije posjećujemo Greccio, mjesto prvih jaslca, gdje slavimo svetu misu. Nakon toga odlazimo u Fonte Colombo. Prvo ručamo, a onda nas ljubazni domaćini, među kojima su i sedam novaka, vode u obilazak samostana i prostora gdje je Franjo pisao Pravilo. Slijedi posjet u St. Maria La Foresta i Poggio Bustone, samotišta u kojima je boravio Asiški svetac.

U ponedjeljak ujutro odlazimo do Porciunkule, crkvice koju je sam Franjo popravljao i ostavio braći u nasljedstvo, kao mjesto gdje će se uvijek okupljati i moliti.

Molitveni trenutak - Carcere

Zajedno u Porciunkuli

Vodič fra Marinko tumači...

Popodnevi sati su slobodni za šetnju, kupovinu (u prvom redu suvenira) ili neorganizirani posjet Asiza.

Utorak je rezerviran za sam Asiz. Tu je u prvom redu velebna bazilika sv. Franje, gdje slavimo misu na svečevu grobu. Posjećujemo samostan u kojem boravi preko 50 fratara sa svih strana svijeta. Nakon toga posjećujemo baziliku sv. Klare i rodnu kuću sv. Franje.

Slijedi ručak i odlazak u Carceri, samotište koje se nalazi po-

nad Asiza. Jedan dio smo prevladali autobusom, a onda je uslijedio teži dio. Sat vremena pješice uz brdo. No, isplatilo se.

Mjesto odiše mirom, a Franjo je doista znao birati mjesta za molitvu i samoću. Nakon moli-

tvenog trenutka spuštamo se do Asiza i katedrale sv. Rufina.

Stigla je i srijeda i vrijeme za rastanak s Asizom koji nam je u samo malo vremena prirastao srcu, te smo se osjećali kao svoji na svome. Upućujemo zadnji pogled gradu na gori sa željom da ćemo se ponovo vratiti.

Sljedeća stanica je La Verna, brdo na kojem je Franjo primio rane i tako se potpuno suobličio svom Gospodinu. Prelijepo svetište okruženo šumom i visokim stijenama, kao stvoreno je za trenutke u kojima se čovjek želi izdvojiti od ovozemne buke i uroniti u sebe. Toga dana smo zajedno s domaćim fratrima i hodočasnici sudjelovali u mo-

Pred bazilikom sv. Franje...

Misa u kapelici Stigmata

litvi devetog časa i procesiji do kapelice stigmata, tj. mjesta gdje je sv. Franjo primio 5 svetih rana. U večernjim satima slavimo sv. misu i nakon toga uživamo u dojmljivom zalasku sunca. Zadnje zrake dana su obasjavale ozarena lica mladih fratara...

Četvrtak. Opraštamo se od La Verne i krećemo put Padove. Stižemo u popodnevним satima.

Obilazimo baziliku svetog Ante, a nakon toga i crkvu svetog Leopolda Bogdana Mandića.

I tako je došlo vrijeme za po-

vratka. Autobusom je i danas kao i cijelim putem sigurno upravljao gospodin Dragan Miličević.

U blizini slovenske granice opraštamo se sa slovenskom braćom, a mi ostali krećemo put Trsata.

Trsatski samostan nas je ponovno radosno primio, te smo večerali i prenoćili.

Sutradan se opraštamo od braće iz Zagrebačke provincije, a novaci s Visovca, Humca i Livna s meštrima nastavljaju put. Do Visovca stižemo u podne, gdje ručamo i ostavljamo Visovčane.

Zadnji putnici, novaci iz Livna i Humca, u svoje samostane stižu u kasnim popodnevним satima i time završava prelijepih tjedan dana našeg hodočašća.

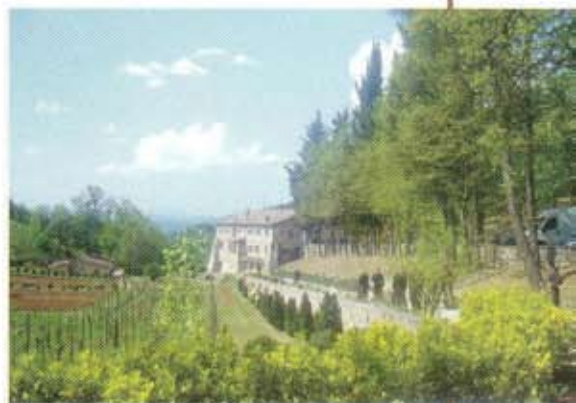
Na kraju srdačno zahvaljujemo svima koji su nam omogućili ovo putovanje. U prvom redu provincijama, samostanima koji su nas ljubazno primali, organizatorima, meštrima...

A mi, ispunjeni nastavljamo svoju novicijatsku svakodnevnicu, zahvalni za milosne trenutke provedene na izvorima... **T**

fra Josip Serđo Ćavar

Pogled s bazilike

Vinograd u La Foresti

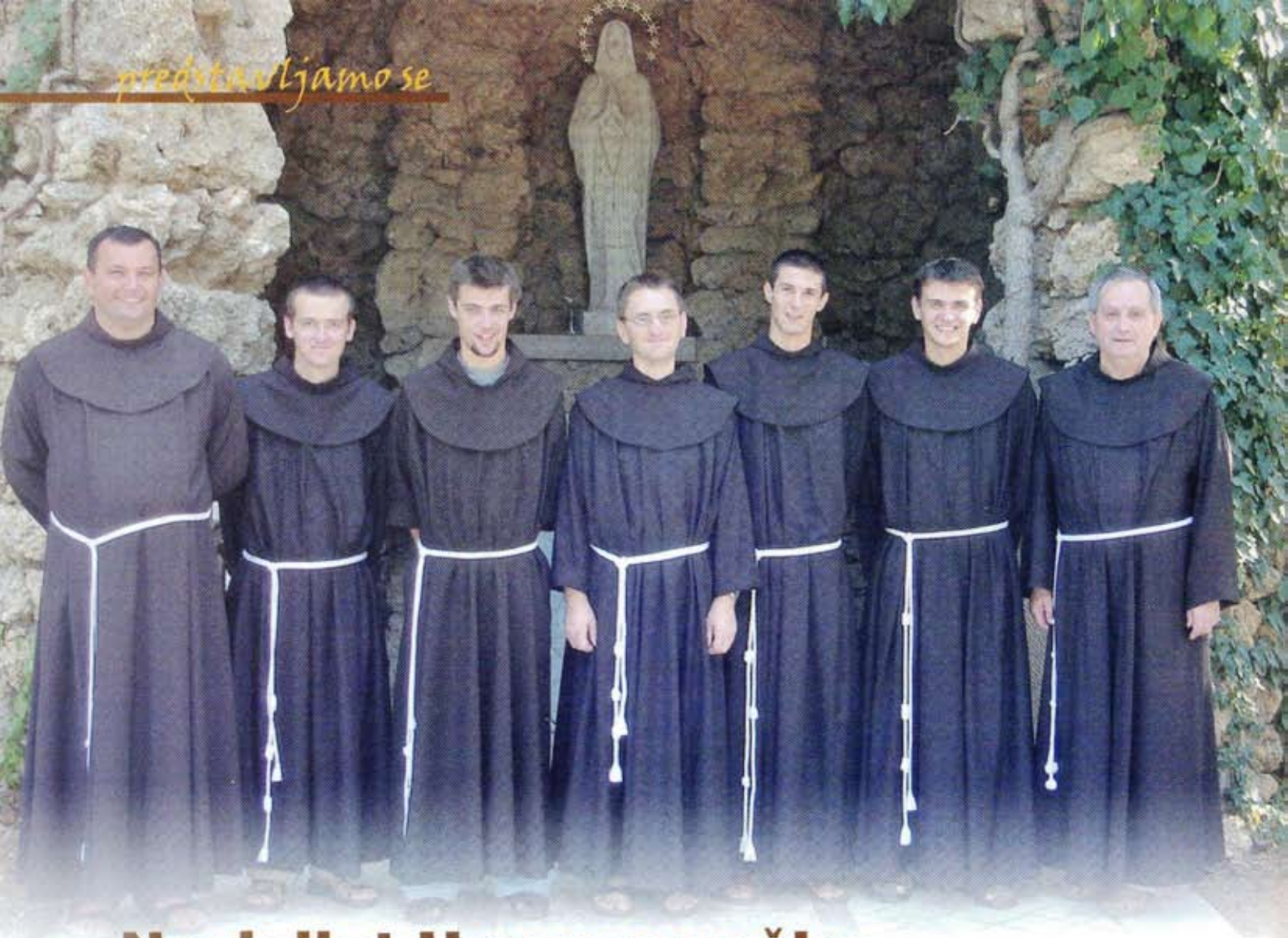
Pred crkvom sv. Leopolda

Sv. Ante - Padova

Slušaj ti mali...

Novicijjat Hercegovačke franjevačke provincije - Humac

Današnja zajednica hercegovačkih franjevaca izrasla je iz provincije Bosne Srebrene, koja je kao franjevačka vikarija utemeljena 1339. Početkom 18. st. cijela Bosna i Hercegovina je spadala pod pastoralnu skrb triju samostana: Kreševo, Fojnica i Kraljeva Sutjeska. Budući da je to bio prevelik prostor za tri samostana, franjevci rodnom iz Hercegovine odlučili su napraviti samostan i u Hercegovini. Tako se dobila dozvola u veljači 1844. Najzaslužniji je za to bio biskup fra Rafo Barišić.

Tako kad je osposobljena manja župna kuća u Mostarskom Gradcu, skupina fratara u Kreševu, koji su bili iz Hercegovine,

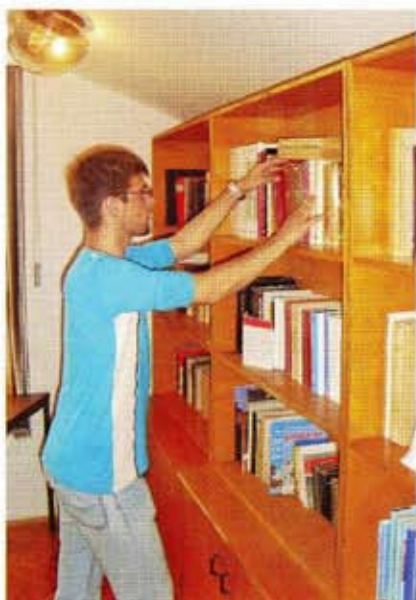
odlučili su se pozdraviti s Kreševom, te su tom prilikom i povelu dvojicu novaka. Ta dva novaka nastavili su novicijjat u Mostarskom Gradcu.

Novicijjat ubrzo fra Rafo Barišić premješta na Čerigaj, budući da je uz župnu kuću na Čerigaju napravljen smještaj za sjemeništince i novake.

Po izgradnji samostana na Širokom Brijegu 1848. godine, tu se premješta cjelovito školstvo buduće redovničke zajednice za cijelu Hercegovinu, uključujući i novicijjat. Tako je 6. svibnja 1851. godine odobrena trajna uspostava novicijata, koju je odobrio i Sveti zbor za raširenje vjere i franjevački general.

Godine 1876. franjevci su izgradili samostan na Humcu, gdje su premjestili novicijjat. Tu novicijjat ostaje sljedećih nekoliko desetljeća. Novicijatske godine su dobro prolazile, sve do početka Drugog svjetskog rata. Zbog ratnih zbivanja novicijjat se selio po okolnim župama. U poraću zbog zabrane komunističkih vlasti, novicijjat se seli u Bosansku provinciju, točnije u Kraljevu Sutjesku.

Hercegovački novaci su boravili u Bosni sve do 1959. Te godine jedan dio novaka je imao novicijjat u samostanu u Slanom, a drugi dio novaka je ostao u Kraljevoj Sutjeski. Tako te iste godine novaci iz Slanog, po nalogu uprave provincije, u listopadu dolaze

Fra Ivan u knjižnici

na Humac. Kako je ostatak te novicijske godine prošao dobro, slijedeća generacija novaka je obučena na Humcu.

Desetljeće su prolazila, novicijske generacije su dolazile i odlazile, sve je bilo dobro do godine 1997. Kad je zbog hercegovačkog slučaja zabranjen novicijat. Godine 2001. uprava provincije se dogovorila s upravom provincije Bosne Srebrene da novicijat bude zajedno s novacima Bosne Srebrene u Livnu u samostanu na Gorici.

S Božjom pomoći novicijat je 2005. godine vraćen u Hercegovinu, točnije u svoju kolijevku na Humcu. Bogu hvala, mi smo druga generacija po povratku novicijata na Humac.

Novicijat danas

Ove godine Hercegovačka franjevačka Provincija ima četiri svoja novaka, a to su: fra Goran Šimunović (župa Bezgješnog začeca, Jablanica, sad u Mostaru), fra Stanko Ćosić (Hrvatska katolička misija Zürich, porijeklom iz župe Buhovo), fra Mario Ostojić (Bijakovići, župa sv. Jakova, Međugor-

Razmatranje u novicijskom vrtu

je) i fra Josip Serdo Čavar (župa sv. Jakova, Međugorje) i jednog člana Provincije Bosne Srebrene

fra Ivana Jurića (župa sv. Ante, Busovača) koji će se po završetku novicijata vratiti u svoju Provin-

Fra Mario zna i ovaj posao

ciju. Sve nas lijepo i lagano kroz ovo milosno vrijeme vode naši meštri fra Jozo Vasilj i fra Danko Perutina.

Kako sve ima svoj red i raspored, ni naš Novicijatu nije iznimka. Dani u Novicijatu su ispunjeni jednostavno tako da uvijek imamo i vremena i prostora za osobnu rekreaciju. Godina Novicijata je zapravo godina posvećena Gospodinu, stoga, molitva je najnužnija i najvažnija točka u našem dnevnom rasporedu. Svaki novi dan započinjemo Jutarnjom molitvom i sv. Misom. Sve časove molimo zajedno s mešтром a za

Srednji čas pridružimo se ostalim fratrima iz samostana da hvala i slava kojom o podne častimo Gospodina bude još veća. Svaki dan molimo krunicu na čast našoj nebeskoj Majci, mjesečno imamo klanjanje Presvetom oltarskom sakramentu, a svakog petka zajedničku molitvu na čast pet rana Isusovih i Put križa.

Svakim radnim danom do podne imamo nastavu. To zapravo i nije doslovno "nastava", nego više kao lagana predavanja koja nas uvode u franjevaštvo. A teme s kojima se upoznajemo su iz sljedećih predmeta: Izvori franjevač-

Beri, beri...

ke duhovnosti – Spisi sv. Franje i sv. Klare, Pravilo, Generalne konstitucije i statuti, Provincijski statuti, Povijest reda, Povijest naše Hercegovačke provincije, Sveto pismo, Liturgika, Grčki, Latinski i Engleski jezik i Glazba.

Rad? Hm! Rad u Novicijatu i nije baš popularan... ali evo, tu smo na raspolaganju kad god i što god treba. U proljeće i ljeti posla je više, a u jesen i zimi malo manje. Osim obveznog tjednog čišćenja naših i samostanskih prostorija, veliku važnost pridajemo i prelijepom vanjskom prostoru Novicijata. Radimo oko loze, odnosno grožđa, smokava i ostalih voćaka u voćnjaku, ali i uživamo u radu oko cvijeća i ostalih ukrasnih biljki preko kojih nam Gospodin, baš u ovo proljetno vrijeme, otkriva svoju ljepotu i radost. Svake godine kosimo i kupimo sijeno s naših livada za krave koje nam to uvijek uredno isplate...u mlijeku, naravno...

Budući da je zaštitnik naše župe sveti Ante Padovanski, prva polovica lipnja je radna – jer, posla ne manjka!

Što se tiče ostalih zabavno-fizičkih aktivnosti (pored čupanja trave oko loze) tu su još i nogo-

Pravimo božićne jaslvice

Franjevački perivoj

met, stolni tenis, trčanje i košarka, a već je ušlo u tradiciju da se samostan svake godine prijavi na gradski malo-nogometni turnir na kojem rado sudjeluju i novaci.

Pored svega ovoga ostaje nam i dosta slobodnog vremena koje koristimo na razne načine, od čitanja, sviranja, crtanja, računala pa do šetanja ili jednostavno promatranja prirode...

Imamo i umjetnika, a neke od umjetnina nastalih u Novicijatu krasi našu Galeriju i kapelicu, a ponekad i crkvu. Čar Novicijata je u tome da svatko podupire razvoj naših talenata i podržava nas u našem radu.

Uz Božju milost nesmetano živimo u duhu franjevaštva i veselo kročimo stazom života kao glasnici Velikoga Kralja!

Na Humac Ste uvijek dobrodošli! **T**

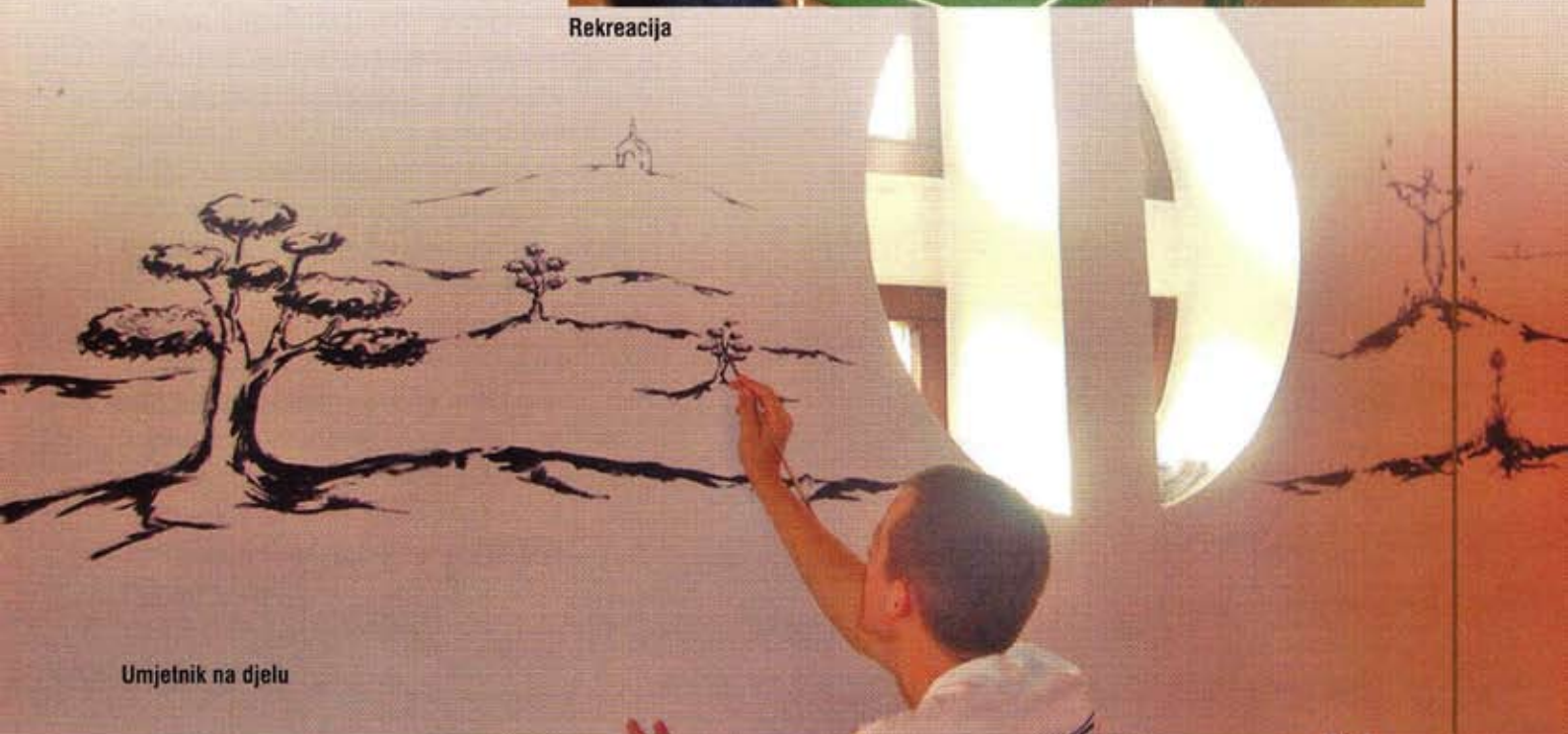
*fra Ivan Jurić i
fra Mario Ostojić*

Proba prije nastupa

Rekreacija

Umjetnik na djelu

Novicijat Hrvatske franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda - Trsat

Kuhar fra Željko na sanjkama

Mali odah

Budući da u životu treba malo i odahnuti na našu veliku radost magistar nas je poveo na jednodnevni izlet u zimsko odmaralište Platak. Krenuli smo u jutarnjim satima dobro obučeni, do grla zakopčani i oboružani kapama i rukavicama, da vidimo i mi malo snijega. Snijega nije bilo previše, ali ga je bilo dovoljno za sanjkanje i za najveću zimsku radost, za grudanje. Svatko je dobio svoju porciju snijega, pa čak i gvardijan. Nakon što smo se izmorili na snijegu otišli smo u obližnji planinarski dom gdje smo se okrijepili, malo odmorili te uputili u obližnje Fužine. Obišli smo mjesto, župnu crkvu sv. Antuna, te prošetali uzduž obale jezera. Nakon šetnje polako smo se vratili kući umorni, ali zadovoljni na lijepom iskustvu u prirodi. Već sljedeći dan nastavili smo sa redovitim životom u novicijatu. Kako je stoljetna tradicija naše Provincije da se u korizmenom vremenu recitira Pravilo i mi smo nastavili taj običaj. **T**

fra Tomislav Benaković

Habit

Nas deseterica postulana, Vladimir Ban iz Rijeke, Otto Barany iz Bečeja, Tomislav Benaković iz Županje, Zrinko Čarnojević iz Cernika, Mladen Ilijević iz Daruvara, Željko Kujundžić iz Starog Žednika, Tomislav Malagurski iz Zagreba, Karlo Medved iz Čakovca, Sandro Tomašević iz Rijeke, Josip Župan iz Našica, stigli smo iz Samobora 25. kolovoza, 2006. u pratnji magistra postulanata kako bi nastavili započeti put odziva Kristu u novicijatu provincije sv. Ćirila i Metoda na Trsatu. Iz Samobora su nas srdačno ispratili gvardijan sa ostalom braćom i sestrama kojima se od srca zahvaljujemo na prekrasnoj godini iskustva.

A doček je bio još srdačniji od strane trsatskog gvardijana, magistara, braće i sestara. Pomalo zbunjeni i umorni, ali puni volje i ljubavi prema Kristu i bratstvu odmah smo prionuli na posao. Smjestili smo se u novouređene sobe i drugi dan «vatreno krštenje». Hodočasnici i sve obveze koje uz njih idu. Pomalo nespreni, a punih srdaca uz iskustvo magistara i ostale braće sve je dolično.

Trodnevne duhovne vježbe vodi magistar a mi upijamo kao spužve svaku riječ, ton glasa, kretnju, a on govori o Kristu i životu u bratstvu. Ta predanost, susretljivost i ljubav braće donosi nam sigurnost i mir te svjesni sebe i obveze obećanja Kristu i bratstvu spremni smo reći glasno i javno «Evo me!».

I dolazi taj dan. 2. rujna, 2006. Jutro 06.30. Bazilika Majke Božje Trsatske. Svi su tu. Provincijal, mnoštvo braće iz provincije

Zlatan Stipišić Gibonni razbija tremu prije koncerta u društvu trsatskih novaka

(kažu sestre da ih nikada toliko nije bilo). Molitva, ushit, očekivanje, lagana uznemirenost. Slušamo, gledamo, molimo. Pregršt prekrasnih riječi i želja i habit je na nama. Čestitke, pjesma, Isus. A kako li će tek biti na prvim te vječnim zavjetima!

Hvala ti Isuse na daru poziva, hvala ti na daru braće, hvala ti što me voliš. I, molim te daj da sebe volim onako kako ti mene voliš da bih više volio Tebe u sebi i Tebe u braći ljudima! †

fra Vladimir Ban

Izlet u Kostrenu, predgrađe Rijeke

Prefekt kongregacije za nauk vjere kard. W. J. Levada i kard. J. Bozanić pred Majkom Milosti na Trsatu

prvi red (s lijeva na desno):
 fra Mladen, fra Josip, fra Oto, fra Tomislav M.,
 fra Vladimir, fra Ivan – magister;
 drugi red (s lijeva na desno):
 fra Tomislav B., fra Krunoslav – vicemagister,
 fra Željko, fra Sandro

Kardinali na Trsatu

U predvečerje 6. siječnja trsatsko je svetište posjetio pročelnik kongregacije za nauk vjere kardinal William Joseph Levada. U pratnji svoga domaćina kardinala Josipa Bozanića i riječkog nadbiskupa Ivana Devčića.

Ispred spomenika „Trsatskog hodočasnika“ dočekalo ga je trsatsko bratstvo predvođeno s gvardijanom fra Lucijem Jagecom. Kardinal Levada se divio kvaliteti spomenika, te je pohvalio trsatske franjevce što su podigli spomen na tog velikog čovjeka. S povijesti bazilike kardinala je upoznao fra Emanuel Hoško izlažući mu podatke iz njene bogate povijesti od dolaska nazaretske kuće, čudotvorne slike Majke Milosti pa do današnjih dana. Kardinala se dojmila činjenica da su drvene oltare u bazilici izradili sami franjevci u svojoj samostanskoj radionici. Pred čudotvornim likom Majci Milosti je zapjevan njezin himan „Salve Regina“, nakon čega se kardinal kratko pomolio te obišao oko oltara, čineći tako stoljetnu tradiciju trsatskih hodočasnika. Uslijedio je posjet kapeli zavjetnih darova, samostanskoj riznici i blagovaonici. Pun lijepih dojmova kardinal je otišao putem Zagreba gdje je išao na 25. obljetnicu smrti svoga prethodnika kardinala Franje Šepera. **T**

fra Tomislav Benaković

Susret novaka Južnoslavenske konferencije u Rami

Tradicijski susret novaka Južnoslavenske konferencije nastavljen je i ove godine. Domaćin ovogodišnjeg susreta bila je provincija Bosna Srebrena. Na susretu je sudjelovalo pet novicijata: novicijat Gorica-Livno, devet novaka, novicijat Humac, pet novaka, novicijat Visovac, sedam novaka, novicijat Trsat, deset novaka i novicijat Sveta Gora (Slovenija), četiri novaka.

Ukupno nas je bilo trideset i pet novaka i pet meštara. Susret je održan u Kući mira franjevačkog samostana Rama-Šćit od 21. do 24. rujna. Program je započeo Večernjom molitvom i večerom, 21. rujna. Sutradan, 22. rujna, prije podne svaka je zajednica predstavila sebe i, ukratko, povijest svoje provincije. Ostatak dana smo proveli uz pjesmu, molitvu i rekreaciju.

Treći dan našeg susreta, 23. rujna, uputili smo se u obilazak drevnih samostana naše provincije: Kraljeve Sutjeske, Kreševa i Fojnice, a posjetili smo samostan i Klasičnu gimnaziju u Visokom. Razgledali smo kulturno blago

ovih samostana: knjižnice, muzeje, lapidarije, etnografske zbirke, crkvene i druge kulturne i vjerske sadržaje. Mnoštvo je, također, muzejskih predmeta po samostanima koji nam govore o prošlosti Bosne i njezinih naroda. Vidjeli smo da se u ovim samostanima čuva arhivska građa: dokumenti od posebne važnosti, pečati, kraljevske darovnice, stare matične knjige i slično. Ovi samostani su čuvari duhovnog i kulturnog identiteta katolika u Bosni i Hercegovini.

Posljednja točka obilaska bio je posjet franjevačkom samostanu u Fojnici. Tu smo imali priliku vidjeti najznamenitiji dokument koji je provincija Bosna Srebrena dobila u svojoj povijesti. Riječ je o *ahd-nami*, spisu koji je za franjevence i katolički puk pod osmanskom vlašću na ovim prostorima bio svojevrsna *magna charta libertatis*, od 15. do 17. stoljeća. U Fojnici smo se podosta zadržali kušajući specijalitete bosanske kuhinje i pjevajući uz tamburicu.

Program je zaključen, ujutro 24. rujna, posjetom novicijatu na Gorici. Svetom misom, koju je predvodio gvardijan fra Marko Jukić, zahvalili smo Gospodinu za ovaj susret, koji je okončan zajedničkim ručkom.

Ovaj je susret bio vrlo lijep, i produbio je zajedništvo, kako nas

Franjevački samostan Kraljeva Sutjeska

Ispred fojničkog samostana

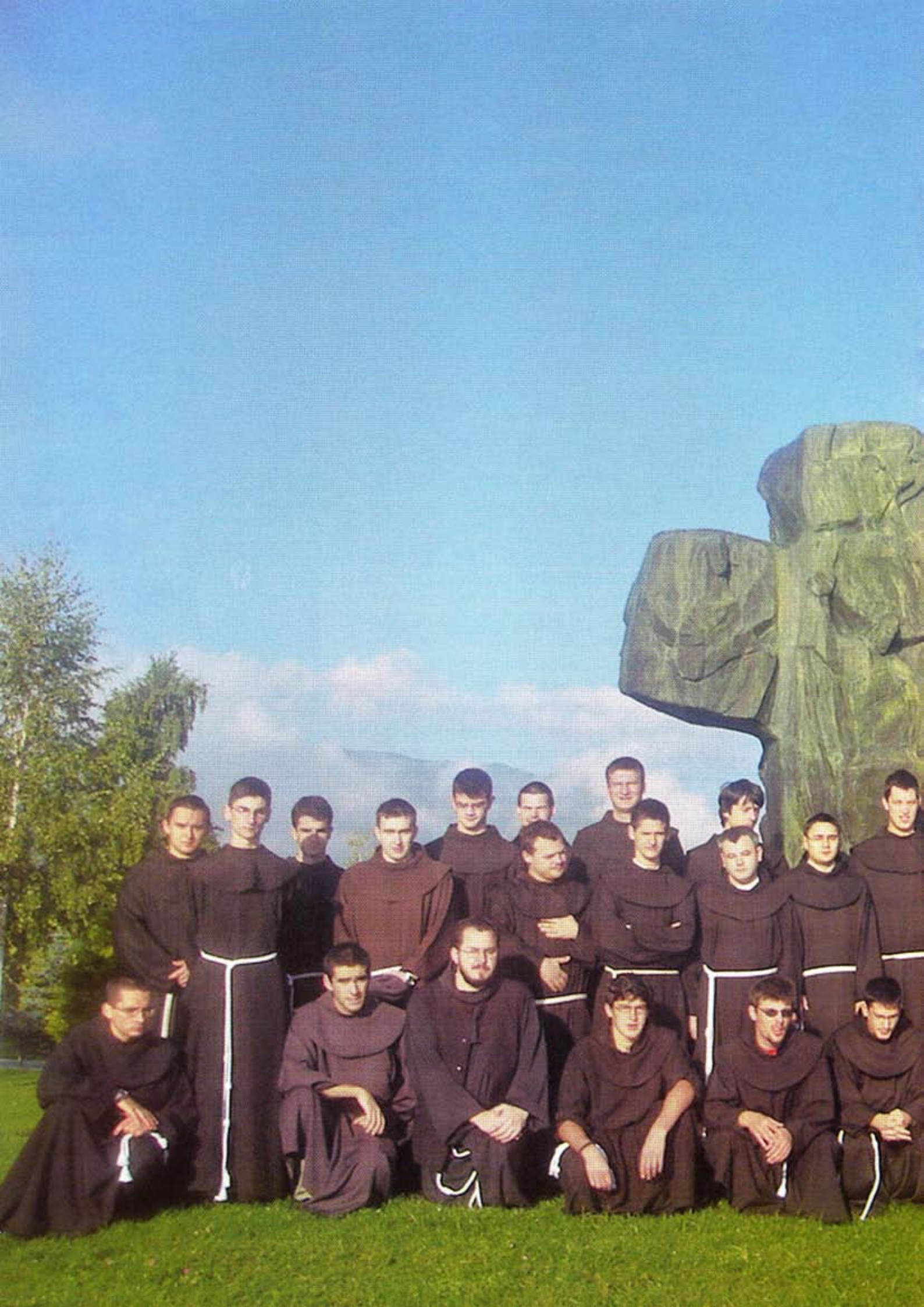
Meštari novaka

novaka tako i odgojitelja. Vjerujem da je susret bio na zadovoljstvo svih, i, kao i mnogi drugi franjevački susreti, pomogao nam je da se još bolje upoznamo, razmijenimo iskustva i učvrstimo bratstvo na koje smo pozvani. **T**

fra Ivan Filipović

Pogled na samostan Šćit

Susret novaka Južnoslavenske konferencije u Rami, rujan 2006.

Novicijat Bosne Srebrene Gorica – Livno

Novicijat Bosne Srebrene smješten je u samostanu sv. Petra i Pavla na Gorici kod Livna, oazi duhovnosti, molitve, kulture i umjetnosti. Ustrajnim radom livanjski fratri uspjeli su samostansku, ne baš pitomu okolinu, pretvoriti u zaista, i za oko i za dušu, ugodan ambijent. Rekao bih da je nama novacima, pionirima u franjevačkom životu, velika čast biti dio te zajednice s impresivnom tradicijom.

Ovdje smo nas devetorica stigli 16. srpnja 2006. na dan oblačenja franjevačkog habita, na dan koji će nam, vjerujem, trajno ostati u neizmjerljivo lijepoj uspomeni.

Sam obred oblačenja obavili smo u Vitezu, u krugu obitelji i starije

braće. Od nas devetorice, šestorica smo završili FKG u Visokom,

S jednog od predavanja

dok su nam se preostala trojica braće pridružila nakon završene civilne srednje škole i godine postulature, također obavljene u Visokom. Pa, evo te ekipe: fra Jozo Šarčević iz Rame-Rumboka, fra Bruno Ćubela iz Livna, fra Zlatko Živković iz Tolise, fra Matija Kurevija iz Viteza, fra Ivan Filipović iz Rame, fra Anto Marković iz Tolise, fra Marko Matišić iz Uskoplja, fra Ivan Perić iz Uskoplja i fra Damir Vrbešić iz Đakova. I, naravno, cijelo vrijeme smo pod budnim okom našeg meštra fra Marinka Pejića i domeštra fra Anđelka Baruna.

Svih ovih desetak mjeseci provedenih u novicijatu bili su idilični; ispunjeni molitvom, razmatranjima, proučavanjem života sv. Franje i njegovih nasljedovatelja kroz mnoga stoljeća. Osim mise i molenja Časoslova, zajednički svakodnevno molimo krunicu, te imamo razmatranje. Jednom mjesečno s pukom upri-

Radna atmosfera

ličujemo klanjanje Presvetom oltarskom Sakramentu, a svakog petka sa samostanskom zajednicom obavljamo adoraciju. Iako nismo pretjerano skloni glazbi ipak smo nastupali u brojnim župama: Ljubunčiću, Podhumu, Biloj, Vidošima, Jajcu, Podmilačju, Šujici...

Vrijeme novicijata idealno je za upoznavanje Regule, spisa sv. Franje i Klare, povijesti Franjevačkog reda uopće i povijesti provincije Bosne Srebrene. Pored toga upoznajemo povijest i teologiju redovničkog života. A meštar fra Marinko, svoje zaista zavidno znanje talijanskog jezika, nesebično dijeli s nama. Da bi koliko-toliko bili u formi zaigramo nogomet, stolni tenis, a tu je i teretana.

U tim i drugim, više ili manje sličnim, aktivnostima prolazi dan po dan, korak po korak – stopama sv. Franje.

Srdačni pozdravi iz Livna! **T**

fra Ivan Perić

S novacima s Humca na izletu

Veliki interes za kulturno blago livanjskog kraja

Trenutci sabranosti

Novicijat provincije Presvetog Otkupitelja - Visovac

Tajna Visovca

Oaza duha u predivnoj prirodi, dio nebeskog sjaja u često puta tami ovozemaljskog života, okrjepa putniku hodočasniku, utočište redovniku, svećeniku, mir za svakog tko na njega dođe. Visovac, Gospin, Isusov, naš.

Mi smo samo jedna od generacija koja će ovuda proći. Neki će se na nj ponovno vratiti, neki mnogo puta, kao redovnici ili kao običan vjernički puk. Ipak ostaje dojam kako će dio njega zauvijek ostati tajna. Već od pr-

vog dolaska na ovo sveto mjesto imate dojam malenosti pred njegovom veličinom. Još od daleke 1568. godine ovdje je franjevački novicijat. Možemo samo nagađati koliko je od tada mladih novaka, njihovih odgojitelja, svećenika, redovnika i redovnica, vjernog Božjeg naroda, prošlo njegovim tлом. Mijenjao se Visovac iz godine u godinu, ali Duh Gospodnji zasigurno je na njemu još od prvih dana. I Turci su ovdje bili, i Mlečani, i Francuzi, i još mnogi kojima vjera nije bila na prvom mjestu, ali na kraju su

opet ostali samo fratri i njihova i naša Gospa koja ih je sačuvala. Visovac je očuvan prvenstveno zahvaljujući velikom trudu i vjери marljivih redovnika. Već skoro 700 godina moli se tu, živi, radi, odgaja, smije, plače i opstaje. I umiralo se ovdje za svoju kršćansku vjeru, ali i za svoj voljeni dom i narod. Mnogo ih je kojima ovdje počivaju kosti i čija se imena ne znaju, a među njima i 180 fratara čija znamo (upisana su ove godine na zid u prizemlju visovačkog zvonika). Ima nešto u Visovcu što je skriveno od pogleda, a može se

Badnjak na Visovcu

samo osjetiti. Visovac nije samo kamen, zemlja, jablanovi, paunovi ili fratri. Visovac je i nešto više od svega toga. Tu je Dah vječnosti koji lebdi nad prekrasnom *Dinarinom kćeri*, rijekom Krkom. Gospa ga štiti. Njega i sve one koji na njemu borave ili mu hodočaste. Tisuće su prolazile ovuda i osjetile njegovu toplinu. Gospa je ta koja privlači istinskoga vjernika. Ona nam pomaže i onda kad toga nismo svjesni, a možda ni vrijedni. Milosrdna Kraljica anđela moli za nas svog jedinog Sina, a on nas u svom beskrajnom milosrđu dariva uvijek kad je to za naše dobro. Sedam novaka: fra Marijo Glavaš, fra Antonio Mravak, fra Šimun Markulin, fra Ivica Perica, fra Bernard Šarić, fra Ivan Vuletić, fra Ivan Žugo, novi gvardijan fra Žarko Maretić, novi meštar fra Josip Cvitković,

a donekle i domeštar fra Stojan Damjanović, krenuli su zajedno u svojevrsan izazov. Upoznati novake s franjevaštvom, redovništvom, pripremiti ih za nove izazove njihova redovničkog, a

neke i svećeničkog zvanja nije lagan posao odgojitelja. Očekivanja su velika, a put dug. Očekuju od vas i zajednica i obitelji, a na poseban način i rodna župa. Valja se bez ikakva srama mo-

liti Bogu za ustrajnost i snagu. Iskušenja su uvijek tu i valja se s njima suočiti. Svatko bi *volija* imati svog *fratrića*.

Duhovnost, rad, druženje,

igra, priroda, životinje, sve je ovdje na izgradnju. Sve je usmjerenost stvaranju što skladnijeg franjevačkog bratstva.

Ne ustraju svi na ovom putu.

Neki se osjete ovdje zalutalima. Al, jedno je sigurno niti sebe niti Boga ne možeš prevariti. Ovdje je *kalionica* zvanja. S Visovca se odlazi kao redovnik ili kao hodočasnik, turist.

Lijepo je i svakako vrlo korisno proživjeti godinu dana kao novak na Visovcu, iako se radi o zajednici koja nije ni prirodna ni idealna.

Potrebno je ovdje pobijediti prije svega sebe, svoje navike, svoju sebičnost, svoju slabost, želju biti netko i nešto. Tek u potpunosti poniznosti, jednostavnosti i čistoći srca moći ćemo se nazvati Kristovim i Franjinim sljedbenicima.

I na kraju, ponavljam, mi smo tek jedna od generacija koja je

Biser na Krki

prošla Visovcem. Proći će vjerujem još mnogi koji će uvidjeti kako je godina dana malo za pojmiti veličinu i značaj ovog otoka, kao što bi nam i tisuću godina bilo malo za shvatiti Stvoritelja ovog svijeta. Pozdrav svoj braći od braće s Visovca! Mir i dobro! **T**

fra Ivica Perica

Noviciat slovenske frančiškanske province sv. Križa - Sveta Gora

Sveta Gora je osrednja Primorska božja pot. Romarji prihajajo iz Goriške, Vipavske, Kraške, Istrske, Tolminske, Koprške in drugih pokrajin Slovenije in severne Italije. Po besedah nemškega pisatelja Alfred-a Hoppe-ja je to idealna božja pot. Nahaja se na vrhu vz-

petine Skalnica (682 nm), ki stoji ob izteku soške doline na zahodu, in vipavske doline na vzhodu. Prva cerkev na Sveti Gori je bila zgrajena po oznanjevanju pastirice Uršule Ferligoj iz Grgarja. Njej se je leta 1539 na vrhu Skalnice prikazala Marija in ji naročila naj pove ljudstvu, da ji na Skalnici zgradi cerkev in jo prosi milosti. Po mnogih zapletih z deželnim

glavarstvom in čudežni rešitvi iz ječe je Urška dosegla, da so le začeli z gradnjo cerkve. Kmalu po posvetitvi cerkve (1544) so zaživela množična romanja. Svetišče so leta 1565 začeli upravljati Frančiškovi manjši bratje, ki so pribežali iz Bosne zaradi turškega preganjanja. Pod njihovo upravo je svetišče zelo zaživelo. Avstrijski cesar Jožef II je izdal odlok o razpustitvi svetišča in leta 1786 dal cerkev na razprodajo. Svetišče je bilo nekaj časa popolnoma

Pozimi je lepa pesem gozda, ko ga v svoje grobe roke vzame burja

Poletje zacveti v rdečem

... Jesen pa tudi tukaj ugaša v rumenorjavih odtenkih

izropano in zapuščeno. Po smrti cesarja so Goričani pridobili dovoljenje za obnovo svetišča, ki je zopet zaživelo, tokrat pod upravo škofijskih duhovnikov iz Gorice. Svetišče je bilo ponovno dodeljeno frančiškantom leta 1900, zdaj že na novo ustanovljeni slovenski frančiškanski provinci. Novembra 1906 je svetišče pridobilo papeški naziv manjša bazilika. Med prvo svetovno vojno sta bila cerkev in samostan porušena do tal. Po Rapalski pogodbi je celotna slovenska Primorska prišla pod italijansko oblast. Na Sveto Goro so prišli italijanski frančiškani iz Trenta. Obnova svetišča se je začela še pred njihovim prihodom na spodbudo goriškega škofa Sedeja, potem pa sta bila ob pomoči italijanske vlade zgrajena tudi nova cerkev in samostan, ki ju

vidimo še danes. Od leta 1947 je svetišče spet pod upravo Slovenske frančiškanske province.

NOVICIAT

Na Sveto Gori deluje noviciat od leta 1989. Pred tem je bil noviciat na tem kraju še od 1900 do 1902. Kraj je zelo lep in miren, ravno pravi za poglobitev duhovnega življenja in rast redovnega poklica. Bog na tem kraju človeku ponuja pravcato razstavo naravnih lepot, ki nakazujejo neskončno modrega ustvarjalca. Barv vseh vrst, nizkih temperatur in visokih vlažnosti, pogostih spopadov burje in juga, jutranjih pesmi kosov, rdenja večernega sonca, goste megle, belih vršacev na severu in prostranega morja na jugu...vsemu temu smo pričatu nad Gorico.

Kot novinci Slovenske frančiškanske province smo v noviciatu 2006/2007 deležni milosti prebivati na tem lepem kraju. Naša imena: Tomaž Grom iz župnije Vrhnika, Andrej Turšič iz župnije Ljubljana-Vič, Rok Vovk iz župnije sv. Martina Velenje in Jan Cvetek iz župnije Bohinjska Bistrica. Noviciat poteka pod skrbnim vodstvom magistra br. Staneta Zoreta. Vsak noviciat se začne z redovno preobleko in tudi naš ni bil izjema. V petek, 8. septembra 2006, na praznik Marijinega rojstva, smo štirje novinci Svetogorski Kraljici polepšali rojstni dan s svojo redovno preobleko v kapeli prikazanja. Obred je vodil naš provincialni minister p. Viktor Papež. V pridigi je poudaril, da redovnik nikdar ne "sleče redovne obleke" temveč je redovnik v njej 24 ur. Z redovno obleko smo namreč slekli starega človeka in oblekli Kristusa za 24 ur na dan. Ob koncu pridige nam je zaželel, naj nam Svetogorska Kraljica pomaga, da nam obleka preizkušnje ne bo postala pretežka, da bi jo slekli in odložili. Sledil je blagoslov habitov in cingulov. Po blagoslovu nam je magister p. Stane Zore pomagal nadeti habit, in nas prepal s cingulom. Po preobleki smo se preselili v atrij pred samostanskim vrtom, kjer smo ob prigrizku še malo kramljali in se veselili vsega lepega, kar nam je ta dan podaril dobri Bog.

ŽIVLJENJE V NOVICIATU

Po preobleki se šele začne pravo noviciaško življenje. Na zunaj se prav nič ne razlikujemo od naših patrov, tako da se je potrebno kar hitro vživeti v pravi frančiškanski *habitus*. V vročini in mrazu, dežju in snegu dvigati roke k Gospo-

...dajte nam obleko preizkušnje in nas učite hoditi za Kristusom...

»Bogu Hvala!«

Vera laetitia

du v resničnem veselju in zahvaljevanju.

Noviciat je leto namenjeno poglobljeni in redni duhovni praksi. Tako smo tudi mi počasi ujeli ritem samostanske molitve. Poleg vsakodnevnega brevirja sodelujemo tudi pri jutranji maši naše skupnosti in v poletnem času pomagamo pri popoldanski maši za romarje. Ob nedeljah in praznikih oblikujemo dopoldansko romarsko mašo, z branjem bogoslužnih besedil in s petjem psalmov, ter priskočimo na pomoč pri ostalih mašah nedeljskega urnika.

Vsaka duhovna praksa pa ima podlago v dobri teoriji. Temu je namenjena noviciaška šola, ki nam pomaga spoznavati prvine frančiškanske karizme. Šolo imamo ob dopoldnevnih tri dni v tednu. Predavatelj je naš magister br. Stane. Obravnavamo različne tematike: Zgodovino reda manjših bratov, vodilo reda, frančiškansko duhovnost, pravila za molitev brevirja, uvod v Rimski misal (pravila za opravljanje svete maše), ascetiko in generalne statute reda.

Noviciaška šola zelo utruja

Da bi znali pravilno ceniti tudi fizično delo enkrat v tednu čistimo cerkev in samostanske pro-

store. Poleg tega imamo priložnost pomagati na samostanskem vrtu ali pri kakih drugih delovnih akcijah povezanih z romarskim svetiščem. Tako smo letos pomagali pri obnovi romarskega križvega pota, postavitvi jaslic, košnji travnika pod samostanom in pri drugih priložnostnih delih.

Obiski romarjev na Sveti Gori so pogostejši ob nedeljah, ob delavnikih pa pretežno v poletnem času. Novinci imamo tako priložnost da delamo z ljudmi, bodisi ko sprejemamo romarje, bodisi ko pomagamo pri izvedbi raznih pobožnosti. V postnem času svetogorsko vijugasto cesto preplavi množica romarjev, ki se skupaj z nami novinci odpravijo na pot

Delo na vrtu ko nastopi suša

»Tomaž kje imaš glavo?«

Eins, zwei, drei v ležeci položaj!

Usklajenost

Drgni sine, drgnil

Strma je pot in težek je križ

Kristusovega trpljenja. Štirinajst postaj s križi, ki ob strmi poti v igri sončne svetlobe in pisanega cvetja vsaka na svoj način izžarevajo spomin na Kristusovo odrešilno trpljenje. Obrede križevega pota smo vodili novinci, za urejenost prometa pa so poskrbeli redarji.

Po veliki noči pa se začnejo romanja primorskih župnij in dekanij. Takrat priskočimo na pomoč z ministriranjem in vode-

njem-koordiniranjem ministrantov poleg tega pa, če je potrebno, posodimo svoje glasove za petje Lavretanskih litanij.

Dvakrat mesečno odhajamo v Dom starejših občanov Nova Gorica ter vernikom delimo sveto obhajilo. Poleg zakramenta svetega Rešnjega telesa skušamo med bolnike prinesiti kanček veselja in tolažbe ter skupaj z Jezusom olajšati težo njihovega križa.

»Ab illo benedicaris in cuius honorem cremaberis, amen!«

Internoviciat: obisk v Mirni Peči (ako možeš izreži odvečne zidove na ovoj fotografiji)

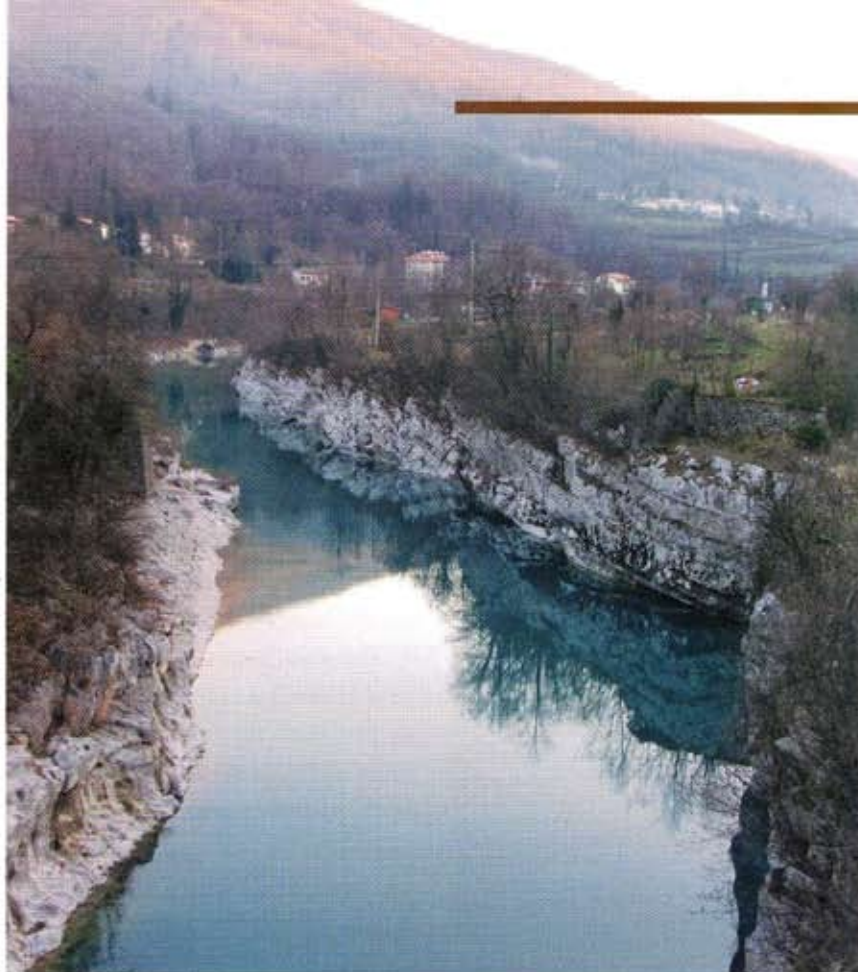
INTERNOVICIAT 2006/2007

Letošnje leto noviciata sta obogatila tudi dva enotedenska seminarja vseh slovenskih novink in novincev pri sestrah usmiljenkah v Šentjakobu ob Savi. Seminarja sta bila vsebinsko pestra in bogata, saj so predavali različni redovni predavatelji. V spominu nam bo ostalo naše skupno druženje, smeh in pa letošnja popestritev, uprizoritev Jezusove spremenitve na gori (po Marku). Vaja je dobro stekla, vse je bilo na mestu, potem pa nas je med nastopom presenetilo drugo besedilo evangelijskega odlomka (naša kronistka je po pomoti prebrala odlomek iz Mateja) zato je bila potrebna improvizacija. Kar dobro smo se znašli in izkusili kaj vse zmoremo v pripravljenosti za skupno delo. Mojzes in Elija sta se z Jezusom pogovarjala kar po albansko (igrala sta jih sestri usmiljenki iz

In Jezus je rekel: »Rekel?! Kaj je rekel??«

Albanije, ki sta se tudi udeležili srečanja). Nam je zvenelo kot bi poslušali nebeški jezik. Ob refleksiji sta sestri označili cistercijskega novinca za zelo spretnega sogovornika.

Smaragdna reka – Soča

NAŠI IZLETI

Pogled iz Svete Gore seže na Sabotin, na katerem v obnovljenih ruševinah kamnite cerkvice do-

muje Sv. Valentin. Kamnita strogost in skrivnostna pustost Sabotina nas velikokrat povabita, da se po različnih smereh sprehodimo

PER ASPERA AD ASTRA

PUTI

po njem. Z magistrom se novinci ob smaragdni Soči radi večkrat povzpnejo na to skrivnostno goro, ki jo prebadajo številni strelski jarki prve svetovne vojne. Z njenega vrha se pogled razlije nad slovenske alpske vrhove, nad Italijo, goriško hribovje ter Jadransko morje. Najraje pa skozi vrata cerkvice Sv. Valentina usmerimo

pogled proti Sveti Gori, ki od daleč kaže svojo mogočnost in vabi k Mariji v zavetje.

Povezovalna pot treh svetlišč

V bližini Svete Gore sta še dve znani romarski svetišči. Marijino Celje nad Kanalom in Stara Gora / Castelmonte. Vsa tri svetišča povezuje označena romarska pešpot. Če bi hoteli celotno pot prehoditi peš bi potrebovali več kot en dan. V božični osmini smo se odpravili z avtom do Kanala in se povzpeli do cerkvice v Marijinem Celju. V tej cerkvi stoji oltar iz stare svetogorske cerkve, ki ga je leta 1786 (ob zaprtju svetišča) na razprodaji kupil takratni kanalski župnik. Tako smo opravili vsaj del te lepe romarske poti.

Poleg lepih sončnih dni je na Sveti Gori včasih tudi bolj »meglino« in »temno«. Kot v vsakem življenju tudi v redovnem ni vsak dan najlepše. Toda vse to zato, da bi v življenju našli tisto, kar osrečuje vsak dan, kar prinaša resnično veselje nam in preko nas drugim. †

fra Jan Cvetek

»Pej no u rem'line!«

Nova uprava Hercegovačke franjevačke provincije uznesenja BDM

Humac, 21. travnja 2007. (MIRIAM) - Hercegovačka franjevačka provincija Uznesenja BDM sa sjedištem u Mostaru, pod predsjedanjem vrhovnog pohoditelja fra Šime Samca, slavila je svoj redovni izborni kapitul 16. - 20. travnja 2007. Započeo je sv. misom koju je predvodio i pod njom propovijedao mjesni biskup msgr. Ratko Perić. Nakon zaziva Duha Svetoga braća kapitularci prišla su razmatranju učinjenog kroz proteklo šestogodište kada je Provinciju vodio fra Slavko Soldo s ostalim članovima Uprave.

Nakon ovog dijela slijedio je izborni dio kapitula. Za službe u Provinciji izabrana su sljedeća braća: provincijalom je postao **dr. fra Ivan Sesar**, vikarom Provincije **dr. fra Miljenko Šteko**, definatorima **fra Mate Dragičević**, **fra Ljubo Kurtović**, **fra Milan Lončar**, **fra Ante Marić** i **dr. fra Iko Skoko**.

Kapitul je završio 20. travnja sv. misom i obnovom zavjeta braće kapitulara.

NAŠ RED (OFM) U BROJKAMA

**(Fraternitas od
1. svibnja 2007. str. 1.)**

Iz državopisa donosimo neke podatke koji se odnose na bratstvo manje braće. Na 31. prosinca 2006. franjevac je bilo 15.256 (u odnosu na 2005. - 340).

Poneka pojedinost:

- postulanata = 619 (ne ulaze u zbroj),
- novaka = 435;
- s privremenim zavjetima = 1.632;
- sa svećanim zavjetima = 13.189
(svećenika: 10.314; trajnih đakona: 70; na putu za svećeništvo 478; braća: 2.219).
- Kardinala (7) i nadbiskupa/ biskupa (101) je 108.

Za godinu dana umrlo je 300 braće.

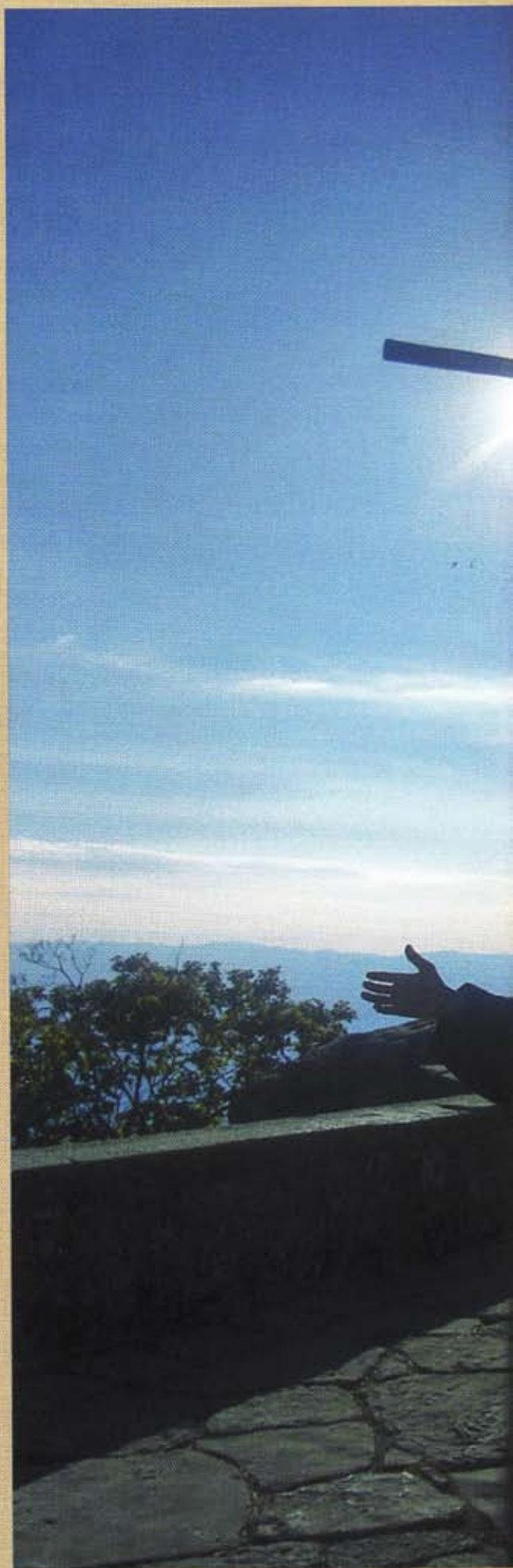
Franjevci su nazočni u 107 zemalja, a raspoređeni su po područjima ovako:

- Afrika i Srednji Istok: 1.076 (+8);
- Latinska Amerika: 3.726 (-104);
- Sjeverna Amerika: 1.632 (-46);
- Azija-Oceanija: 1.272 (+11);
- Zapadna Europa: 5.046 (-163);
- Istočna Europa: 2.504 (-46).

Sveopće bratstvo je ustrojeno u 104 provincije,

- 7 samostalnih kustodija,
- 13 ovisnih kustodija,
- jednu federaciju i 20 utemeljenja,
- 14 konferencija provincijalnih ministara i tri zajednice konferencija
(Azija/Oceanija: FCAO; Latinska Amerika: UCLAF; Europa: UFME).

Treba slušati i jezik brojeva kako bi se bolje razumio povijesni trenutak što ga živi naša obitelj, poglavito, kako bismo hrabro promicali kulturu suradnje i kako bismo jasno pronašli putove koji nam omogućuju da duboko obilježimo svoj život i poslanje.

Novicijat Franjevačke provincije sv. Ćirila i Metoda (OFM)

Trsat
Frankopanski trg 12
HR – 51000 Rijeka
tel. 00385/ (0)51-452900
ivan.miklenic@ofm.hr

Novicijat Franjevačke provincije sv. Jeronima (OFM)

Košljun
HR – 51521 Punat
tel. 00385/ (0)23-250467

Novicijat Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja (OFM)

Visovac
HR – 22324 Drinovci
tel. 00385/ (0)22-775766
fax. 00385/ (0) 22-775732
novicijat@visovac.hr

Novicijat Franjevačke provincije Bosne Srebrene (OFM)

Gorička cesta bb
BiH – 80101 Livno
tel. 00387/ (0)34-201390

Novicijat Franjevačke provincije Uznesenja BDM (OFM)

Trg sv. Ante 1
Humac
BiH – 88320 Ljubuški
tel. 00387/ (0)39-832583
novicijat@franjevci.info

Frančiškanski novicijat Franjevačke provincije sv. Križa (OFM)

Skalniška 17
Sveta Gora
SLO – 5250 Solkan
tel. 00386/ (0)41-781813

Novicijat Franjevačke provincije sv. Jeronima (OFMConv)

Samostan sv. Franje
Trg sv. Franje
HR – 51557 Cres

Novicijat Franjevačke kapucinske provincije (OFMCap)

Kapucinske stube 5
HR – 51000 Rijeka

Novicijat Provincije franjevacu trećoredaca glagoljaša (TOR)

Samostan sv. Franje
Trg krčkih glagoljaša 2
HR – 51500 Krk
tel. 00385/ (0)51-221240

*Blagoslovio te Gospodin
i čuvao te!*

*Pokazao ti svoje lice
i smilovao ti se!*

*Obratio k tebi svoje lice
i dao ti mir!*

BLAGOSLOV BRATU LEONU